

[Justitsministeren.]

sætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning*. I § 10 i nævnte Lov fastsættes det, at den, som er sindssyg eller i højere Grad aandssvag, ikke maa indgaa Ægteskab. Endvidere bestemmer samme Lovs § 11, at den, som lider af Kønssygdom, der frembyder Smittefare eller Fare for Overførelse paa Afkommet, eller som lider af Epilepsi, ikke maa indgaa Ægteskab, uden at den anden Part er gjort bekendt med Sygdommen. Der har længe været Diskussion inden for visse Kredse, der er særlig sagkyndige paa disse Omraader, om, hvorvidt Bestemmelsen i § 10 i Ægteskabsloven ikke var uheldig. Det har særlig været hævdet af Overlæger inden for Aandssvagevæsenet, og Retslægeraadet har for nogen Tid siden fremsat Forslag om Ændring i disse Bestemmelser, saa at de i højere Grad blev bragt i Overensstemmelse med de racehygiejniske Bestræbelser, der har dannet Grundlaget for Sterilisationsloven af 1934 og for Loven af 1935 om Adgang til Sterilisation og Kastration.

Retslægeraadet mener, at Forbudet i Lovens § 10 foruden sindssyge og i højere Grad aandssvage burde udvides til ogsaa at omfatte andre sjæleligt abnorme Personer, idet adskillige af disse frembyder en langt større Fare med Hensyn til eventuelt Afkom. Det gælder f. Eks. Psykopater i højere Grad, og det gælder visse kroniske Alkoholister og Epileptikere. Retslægeraadet har endvidere betonet, at Afgrænsningen i Lovens § 10 af i højere Grad aandssvage er uheldig set fra et psykiatrisk eller arvebiologisk-eugenisk Synspunkt. Netop disse højere Grader af Aandssvagthed har ikke saa stor Betydning med Hensyn til Faren for Afkommet; det er de lettere Grader af Aandssvagthed, der her medfører de største Betæneligheder.

Endvidere foreslaar Raadet, at der tilvejebringes Hjemmel for at stille Sterilisation som Betingelse dels for Indgaaelse af Ægteskab, naar Tilladelse dertil meddeles, idet der i saa Fald vil blive Mulighed for Indgaaelse af Ægteskaber, som ellers ganske overvejende af racehygiejniske Grunde maatte fraraades, dels for Legalisering af bestaaende Samliv, som Samfundet aligevel ikke er i Stand til at forhindre, og som ellers ofte kan føre til, at der sættes en lang Række defekte Børn i Verden.

Denne Indstilling fra Retslægeraadet har været forelagt Socialministeriet, som har indhentet Udtalelser fra Overlægerne ved Østifternes Aandssvageanstalt, Den Kellerske

Aandssvageanstalt, Kolonien Filadelfia og Epileptikerhospitalet i Nyborg samt fra det ved Loven af 16. Maj 1934 indførte Nævn vedrørende aandssvage. Dette Nævn har udtalt, at det er enigt i, at Epileptikere og aandssvage ikke bør kunne indgaa Ægteskab uden særlig Tilladelse. Man var i Justitsministeriet betænkelig ved at tage alle Epileptikere ind under disse Regler, og efter nogen Forhandling med Retslægeraadet har Raadet paa dette Punkt bøjet sig under Hensyn til Justitsministeriets Paavisning af det utvivlsomt rigtige i, at man i hvert Fald i meget store Dele af Befolkningen ikke vilde forstaa, at enhver Person, der var lidende af Epilepsi, selv om Anfaldene var meget sjældne eller ikke meget udtalte, skulde have Tilladelse til at indgaa Ægteskab. Bortset herfra har man fulgt Retslægeraadets og de andre sagkyndiges Indstilling.

Lovforslaget gaar altsaa ud paa, at den, som er sindssyg, aandssvag, Psykopat i højere Grad eller kronisk Alkoholist, ikke maa indgaa Ægteskab uden dertil af Justitsministeriet meddelt Tilladelse. Det samme gælder Epileptikere med jævnlige Anfald eller med udtalte psykiske Forandringer. Saadan Tilladelse kan kun meddeles, saafremt Justitsministeriet efter indhentet Erklæring fra Retslægeraadet skønner, at det under Hensyn til Lidelsens Art, den ringe Fare for Overførelse paa Afkommet samt Partens Evne til at bedømme Ægteskabets Betydning maa anses for forsvarligt, at Ægteskabet indgaaes. Tilladelsen kan betinges af, at den paagældende lader sig underkaste Sterilisation.

Dette er Lovforslagets Hovedbestemmelser. De følgende 5 Paragraffer er kun en videre Udførelse eller Konsekvenser heraf.

Jeg skal tillade mig at anmode det høje Landsting om at undergive Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 675 af 22. December 1919 om Tilskud af Statskassen til Københavns kommunale Skolevæsen samt til private ikke-eksamensberettigede Skoler paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 168).